

FORIE SĂPTĂMĂNALĂ PENTRU POPOR

DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația
Cluj, Str. Chintăul Nr. 51
TELEFON: Nr. 3065ABONAMENTE: Pe un an Lei 100
Pe 6 luni " 50
Pe 3 luni " 30
In streinătate dublu. In America 2 dolariINREGISTRATĂ LA
TRIBUNALUL CLUJ SUB
Nr. 85.

Nimeni nu poate sluji la doi domni (Matei 6, 24)

Deviza noastră, scopul vieții — scrie T. Kagawa în cartea *Religiunea lui Isus* — să fie „a ne împăca cu păcatul”. Oricari ar fi împrejurările în cari cădem, să nu facem compromisuri cu cel rău. Chiar dacă prin compromisuri ni se pare că avem reușită pentru o vreme, această viață duce la faliment. Când ni-se oferă o poziție înaltă, bine plătită, pe care însă o putem avea numai făcând compromisuri cu cel rău, dacă voim să fim ucenicii lui Isus, să nu facem atare compromis, E păcat.

Cuvinte adevărate și drepte. Jalea din mijlocul creștinătății de azi e urmarea compromisului (învoelii) cu lumea și păcatul, și e urmarea „amestecului” cu desăvârșire oprit de cuvântul lui Dumnezeu (Vezi Matei 6,24 și I Corinteni 6. 14—18 etc.)

Apostolii și Biserica primară au câștigat bătălia Evangheliei, fiindcă n'au îngăduit compromisul și trădarea! Cei răi și nevrednici, cei nepocăiți au fost reperați, înlăturați și chiar pedepsiți, când au căutat să se infișe în Trupul Bisericii Domnului din dorul de mărie și câștig. (Cazul Anania și Safira (Fapt. Ap. 5; Elima F. Ap. 13; Curvarul din Corint. Ep. I Corinteni cap 5 etc.)

Astăzi, te împiedeci pe tot locul, de trădători și păcătoși „practicanți” cari stau în locul unde nu li-se cuvîne și fac să sângereze Trupul cel Sfânt al Domnului. Iar lupta creștină stagnează, fiindcă o bătălie nu se poate câștiga cu oameni de felul lui Iuda, Alexandru Caldărarul, Dime, lapis și lambris.

Cei cari au făcut și fac compromisuri sunt cu totul nevrednici și de numele de creștin fiindcă din cauza lor creștinătatea a ajuns în halul grozav de azi, ca o colibă în via sa o covercă într'un câmp de castraveți (Isaia 1,8) Cel care îl iubeste pe Domnul nu va face niciodată compromis. El are o linie ho-

tărătă — Evanghelia, dela care nu s'abate chiar dacă va fi să sufere și moartea. Cine nu este în stare să-și dea viața pentru cuvântul pe care l propovăduiește, nu merită numele de ucenic al Domnului, a spus cineva; și este așa.

Punând totul la picioarele Mântuitorului, credinciosul rămâne neclintit în slujba Acela căruiia îi datorează viața, care l-a răs cumpărat cu un preț mare.

Iubiți frați,

Privind la toate cele petrecute în urma noastră, suntem siliți astăzi să ne revizuiem din nou viața, și să ne întrebăm, dacă mai

păstrăm noi învățătura „așa cum am primit-o (I. Corinteni 15,2), ținem așa cum am auzit... (Apoc. 3,3). Călcăm noi pe urmele celor ce ne-au vestit pe Domnul (Evrei 13,7), ori ne-am întors în inimile noastre spre Egipt., și am obosit în alergare., ori chiar am căzut de oboseală., sau ne-am făurit noi vre-o altă cale și am pus o temelie nouă luptei noastre?...

E foarte serios să ne gândim la toate acestea și să ne răspundem cinstit în fața cuvântului lui Dumnezeu și în fața conștiinței noastre, fără să ne clintim din fața adevărului.

Nu-ți da îngăduință și nu fi îngăduitor față de săbiciunile tale ci fără milă taie orice te poate despărți de adevăr, de Domnul Rupe o îndată cu orice compromis. Fiindcă acesta te va coborâ în prăpastia adâncă a căderii. (Vezi I Timotei 6, 9-10).

Lui Dumnezeu îi trebuie ascultare noastră. Lupta credinciosului este o luptă „fără compromisuri” o ascultare necurmată de cuvântul Domnului, de adevărata Lui Biserică

Cei cari au făcut compromisuri, sau despărțit și sau dus în tabăra lumii. Fiindcă așa le cerea inima și frica de oameni Noi nu ne putem bucura când cineva se abate, dar iarăși nu putem să ascultăm de oameni mai mult decât de Dumnezeu. Dragostea Lui te desparte de tot ceace ai mai drag, și te duce pe căi dureroase, dar acelea's ale Lui

Nu te teme. Mergi după El și nu îți nenoroci sufletul și mântuirea cu frica de amenințări, abătându-te din cale. Pentru nimeni în lume nu te abate dela calea cea strâmtă.

Nu face compromisuri. Și Dumnezeu va fi cu tine și te va păzi, de acum și până în veac.

Sfântul

Sfântul este cel mai mare viteaz; lumea zace la picioarele lui ca moartă.

După ce omida se preface în fluture, ca un viteaz, fluturile se așează pe gogoșa goală.

Dintre prăvălii, copilul iubeste mai mult pe cel cu jucării, tocmai acelea cari sunt mai nesuferite pentru omul în vârstă.

Precum este lumea păpușilor și a jucăriilor pentru copil, așa este lumea dinafară pentru sfânt, din clipa în care sufletul lui se ridică în lumea sfințeniei și dumnezeirii.

Ca și omul mare ce privește cu zâmbet la prăvălia cu jucării și trece înainte, tot așa și sfântul privește cumilă asupra întregii lumi și trece înainte

ca să se înalțe, să înainteze El trebuie că uite totul, să păzească totul, ca să pătrundă totul și să primească totul.

E. Nic. Velimirovici

Când durerea

Când durerea-ți scurmă carnea, nu te tulbura

Nu te răsvrăți împotriva-i și n'o alunga,

Ci primește-o cu iubire umilit, supus

Ea e câinele credinței solul lui Isus

Ce-a venit să te readucă iar în turma Lui

Din prăpastia pierzării și păcatului...

De aceea taci și așteaptă până s'o împlini

Zilele de suferințe., și El va veni.

Da, la patu-ți de durere și de chin amar

Va veni Mângâitorul Isus cu-al său har

Cine ne va mântui?

Lumea așteaptă după oarecineva care să aducă o ușurare în toate ramurile vieții. Să aducă pace și liniște între popoare, să dispară toată nesiguranta zi'e de mâine, să fie înlăturată criza etc.

Noi știm că Acela care va aduce binecuvântarea nu va fi altul decât Domnul Isus. Să ne pregătim deci pentru cercetarea Lui. Să ne ridicăm capul spre cer și cu deplină credință să zicem: „Amin! Vino Doamne Isuse!” (Apoc. 22,28)

GH. NAȘCU—Grindeni

PORUNCA CEA MAI MARE, PORUNCA IUBIRII

Ceva în legătură cu Evanghelia de Dumineca (Matei 22, 24)

„Il ispiteau“...

Erau și pe vremea Mântuitorului un fel de oameni, acel anumit fel de oameni urăcioși și nesuferiți, cari cu toate că au fost tot timpul pe lângă El, inimile lor învârtosite, sufletele lor ticăloase și împietrite — nu s'au muiat. Cu toate că ei vedeau în fiecare zi alte și alte nemai văzute minuni — când toți ceilalți ochi cari le vedeau, se plecau umiliți, — ochii acestui fel de oameni se uitau vicleni, cu dușmănie, căutând cu deamănuntul, unde ar putea afla nodul, greșala de care să se agățe și să-L învinuiască.

Aceștia erau fariseii și cărturarii. Vai, sub ce grozavă osândă s'au născut și au trăit; se nasc și trăesc, acest fel de oameni. Cuvântul care pentru milioane de suflete este puterea lui Dumnezeu — pentru ei e osândă pierzării. Calea care pentru zeci de milioane de vieți a fost și este Scăparea și Fericirea de veci — pentru ei a fost și este o scară de pogorât la iad. Pentru că de Acela de care toți se apropiau și se apropie cu credință și cu dragoste — ei se apropiau și se apropie cu iscodire, cu dușmănie, cu ură...

Pentru ei nu era nimic că s'a deschis ochii unui orb din naștere, că un slăbănog ce zace 38 de ani își ia patul și umblă sau că un mort înviază după patru zile. Dar era ceva neînchipuit de grozav că aceasta se face în ziua sabbatului.

Inimi strănte, nenorocite, sortite să fie pricini de poticnire pentru cuvântul lui Dumnezeu, în calea mântuirii altora — și pentru cari ar fi fost cu mult mai bine dacă nu s'ar fi născut.

Nu cumva ești și tu printre ei dragul meu cititor?

Poate mîntea îți va spune că nu; dar întreabă-ți cugetul tău și inima ta.

„Porunca cea mai mare“

Când a fost întrebât care este cea mai mare poruncă, Mântuitorul n'a spus nici una din opreliștile celor Zece porunci. N'a spus nici una din acele „Să nu faci“. Ci a spus; să iubești! Să iubești pe

Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul. Nu numai cu jumătate de inimă, nu numai cu jumătate din viață. Nu numai cu un ceas pe săptămână; Dumineca la bis-rică — ci în fiecare zi, cu orice faptă și cu orice cuvânt. Să faci dovadă, să poată vedea oricine, că tu iubești cu adevărat pe Domnul Dumnezeuul tău...

Și să iubești pe de-aproapele tău, ca pe tine însuși. Oricine ar fi acest de-aproape al tău, și orice ți-ar fi făcut — acest de-aproape al tău, tu trebuie să-l iubești. Să-l iubești ca pe tine însuși. Să-l iubești chiar mai mult decât pe tine însuși — căci aceasta este porunca Domnului, porunca Mântuitorului tău, care la fel, a iubit mai mult pe alții, pe mine și pe tine! — decât pe El. A ținut mai mult la viața altora, decât la viața Sa. A căutat mai mult să scape pe alții, decât, să se scape pe Sine.

Așa să faci și tu, copil al Lui,

asa să cauți să faci și tu ucenic al Marelui Făcător de Bine. O, de-ar implini cu toții această poruncă a Mântuitorului. Dacă ar asculta toți oamenii îndemnul plin de dragoste al apostolului Pavel; „nimeni să nu și caute folosul său, ci fiecare să caute folosul altuia“ (I. Corinteni 10,24. De l-ar asculta măcar cei ce-și zic credincioși — alta ar fi înfățișarea lumii de azi.

Iubiții mei, căutați să impliniți aceste două porunci și veți fi fericiți.

„Ce credeți voi despre Hristos?“

Trăim într'o vreme cu oameni, cu cei mai mulți oameni, necredincioși. O mare parte dintre oameni „creștini“ de azi își arată pe față necredința lor în Hristos, pe care îl socotesc un mare dușman și impoștă căruia se simt datorii a lupta. O și mai mare parte îl socotesc

un mare iscusit care a putut și mai poate încă, înșela pe cei lesne crezători. Pentru cei mai mulți însă El este și azi un străin. Un om care a trăit — dacă a trăit! demult, cândva, acum două mii de ani. Povestea Lui e bună doar pentru copii. Incolo noi nu mai avem și nu trebuie să mai avem nimic cu El..

Pentru unii însă, pentru cei puțini cari L-au aflat și L-au înțeles cu adevărat, — El este și va fi Pacea, Mântuirea și Fericirea veșnică..

Pentru acele suflete cari au fost învrednicite de Tatăl ceresc să cunoască ceia ce a făcut Blandul Păstor pentru ei, atunci când pe brațul Său i-a scos din adâncimile răuului — El este și va rămâne pe vecii vecilor, în ruperea celei mai mari iubiri, Prețul celei mai mari jertfe prin care au fost răscumparați și mântuiți

Tu ce crezi despre El, dragă frate cititor? Și unde te va duce credința ta?

„Nu i-au putut răspunde“

Rușinați au rămas fariseii și cărturarii de atunci în fața Mântuitorului, și n'au avut răspuns înaintea Lui. „Înțelepciunea“ lumii a rămas rușnată înaintea înțelepciunii lui Dumnezeu, așa cum a rămas de mii de ori de-atunci și cum va rămâne până la sfârșitul veacurilor.

Fariseii și cărturarii nu i-au putut răspunde când i-a întrebat El. O, suflete adu-ți aminte, că va veni o zi când I-us Judecătorul va veni și pentru tine cu o întrebare. Va avea și pentru tine întrebarea cea mare: ai trăit tu cele două mari porunci ale dragostei?

Ce vei răspunde tu atunci, iubitul meu? Vei putea tu răspunde plin de bucurie: da, Isuse Doamne, m'am silit să Te ascult și cât m'ai ajutat Tu le am implinit — sau vei pleca ochii în jos, fără cuvânt, vinovat și rușinat?

Căci de faptele tale de azi și de răspunsul tău de atunci — atârnă peirea ta sau mântuirea ta veșnică.

TRAIAN DORZ

El făcea bine iar ei îl ispiteau

El este Pacea

Se războiesc toți oamenii cu ură
In crudă sfâșiere de război,
Sălbătică lor fără măsură
Umplut-au tot pământul de nevoi!

Nevrednică de viață și lumină
Se dușmănește n'reaga omenire
Uitând mereu de dragostea divină
Ce i-a chemat la pace și n'frățe!

Popoarele în oarba lor trufie
Nesocotesc a Păcii mîntuire
Crezând că prin războaie și sclăvie
Vor dobândi alte comori mai bune.

Pe împăratul Păcii și-al Dreptății
L-au părăsit demult și l-au uitat
Uitând de tot noianul Bunătății
Ce pururi va rămâne neseccat!

El Isus este Pacea — eterna împăcare
Comoara Fericirii, al Binelui Isvor
El Dumnezeuul nostru cel milostiv

[și mare
Care ne dă lumină și viață tuturor!

ILIE POPOVICI

ȘERPI VICLENI

Serpi vicleni ai lumii noastre plini de ură 'nveninată,
Vipere cu două fețe ce'n ascuns cu a voastră gloată,
Sugeți sângele iubirii și turnați apoi venin,
Vă întreb scăpa-veți oare de pedeapsă și de chin?

Vă mândriți că cunoscute-ți adâncimile satanei,
Vă mândriți că sub povara-i vi se 'mpovorează anii?
Ah mișeilor netrebniți cu dobitoacească fire,
Voi sunteți numai prilejuri grele de păcătuire.

Și duhul adevărat în sfânta Scriptură scrie
Că cu neputință este ca în lume să nu fie
Prilej de păcătuire; însă vai prin care vine,
Și adevărat grăește ar fi pentru el mai bine

Să-și lege de gât o peatră și să se arunce 'n mare
Decât să mințosească un suflet aruncându-l în pierzare!
Frică deci să vă cuprindă vespelor otrăvitoare
Pomi uscați, nori fără apă și stele rătăcitoare!

Căci a voastră cunoștință nu-i decât o nebunie,
Ce vă duce 'n focul veșnic și în muncă pe vecie.

Const. Tuduseiuc

Câștig cheltuit pentru păcat

Se spune că pregătirile de război ale tuturor popoarelor de pe pământ, costă zilnic cam trei mii de miliarde. Acum când războiul a început, cheltuiala este și mai mare.

Se socotește, că femeile americane cheltuiesc 71 miliarde lei pe an, pentru dresuri, roș de buze, pudră, parfume etc. Și 76 miliarde lei pentru făcut părul la „meșteșug“, undulație permanentă și pentru alte reparații de frumusețe!

Sărmanii oameni! Câte lucruri bune pentru alinarea suferințelor omenității nu s'ar putea face cu atâtea gramezi de aur cheltuit pentru a nimici alte bogății, muncă omenească și atâtea vieți omenitești! Și apoi pentru atâtea lucruri de nimic! Dar, ce samănă omul, acela va și secera (Gal. 6, 7—8).

VIEAȚA CREȘTINĂ A TINERETULUI

Tineri! Mărturișiți pe față credința voastră

Creștinul adevărat este un om curajos și plin de bărbăție. Cineva a spus: Dumnezeu nu are în armata Sa ostași fricoși. Creștinii cei dinții cari au mers la chinuri și la moarte pentru credința lor în Domnul, nu erau fricoși. Cine se teme să mărturisească ce face a spus Dumnezeu, acela n'a gustat încă din tăria Duhului sfânt și nu știe ce va să zică Crucea și biruința.

Creștinii molâi și necredincioși, nu aduc nici o cinste Stăpânului nostru. Ce păcat, că cei mai mulți sunt tocmai astfel de oameni slabi și nemernici cari nu cunosc nici măcar alfabetul creștin, necum să știe celi și mărturisi credința și Evanghelia.

Dar voi, fraților, nu fiți dintre aceștia. Ci mărturișiți pe față credința voastră și nu vă rușinați de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos (Rom. 1, 16).

Chiar dacă va trebui să suferim din pricina Cuvântului lui Dumnezeu nu trebuie să dăm înapoi, căci numai cine va lupta până la sfârșit va fi mântuit (Matei 24, 13).

E mare lucru să suferi prigonire din pricina numelui lui Hristos. Ar trebui să socotești ca o cinste deosebită, să crezi și să suferi pentru Numele Domnului.

În zilele noastre este nevoie să fim oameni hotărâți. Este timpul ca

cei cu adevărat credincioși să iasă în față și să spună:

„Cred și de aceea vorbesc“. Nu merită oare Domnul Isus Hristos această din partea noastră?

Dacă Lui nu i a fost rușine cu noi, nici nouă să nu ne fie rușine cu El. Și dacă Domnul vieții s'a înjosit

până acolo încât a murit pentru noi, cum ar putea să fie pentru noi o înjosire să fim tăvăliți în noroi pentru El, sau chiar să fim omorâți pentru El. Da, Slăvitul rostru Domn, merită să aibă în noi oameni cari să i urmeze ca niște eroi.

Ar trebui să ne hotărâm cu tărie

să rămânem cu Domnul, chiar dacă toată lumea și-ar bate joc de noi.

Cred că puține bucurii sunt mai curate în lumea aceasta, ca acelea pe cari le ai când suferi ceva pentru Hristos. Acum înțeleg bine de ce apostolii s'au întors la ai lor plini de bucurie, după ce fariseii și sinedriul și-au bătut joc de ei și i-au amenințat (Faptele Ap. 5, 41).

De ce să te temi atunci când ești în slujba Marelui Împărat?

Frica și lupta sunt două lucruri cari nu pot sta nicidecum laolaltă. Dacă ți e teamă de oameni și tremuri de vorbe și ocările lor, la ce te mai numești creștin sau ostaș al lui Hristos?

Frate! Iubite tinere, privește sus! Țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței, adică la Isus, la Golgota (Evrei 12, 2). Privește mereu până când vei fi plin de credință, în cât să poți pași fără șovăire pe urmele Lui.

I. MARINI

Cel mai greu eroism, dar cel mai nobil, stă în a învăța să-ți poți doborâți prin tine însuși suferințele, fără a mai țări în ele pe alți oameni.

Stammler

Adu-ți aminte, tinere de Făcătorul Tău (Eclesiast 12,1)

Gândește-te iubite tinere și tânără căci tinerețele și zorile vieții tale sunt trecătoare. Ca mâine trece și tinerețea ta și vrând nevrând ajungi și bătrân.

Și dacă din zilele tinereții tale, nu ți-ai adus aminte de făcătorul Tău, și te-ai tăvălit în toate păcatele lumii aceștia, atunci Făcătorul tău, adică Dumnezeu, nu va mai găsi nici o plăcere în tine. De și poate vei încerca tu iubite tinere atunci la bătrânețe să aduci un fel de roade, dar acele roade sunt zadarnice; este tocmai ca un pom, când este toamna lungă, face niște flori și face un fel

Inimioară, inimioară...

*Vai sărmana inina
Multe mai vin peste ea
Multe griji ce greu apasă
Tot la inimă se lasă.*

*Vai sărmana mult suspină
Și plânge biata inimă
Dând peste necazuri multe
Și mai mari și mai mărunte.*

*Dar de-ar plânge cât de amar
Totul este în zadar
Dacă ea de loc nu plânge
Când păcatul greu o strânge.*

*Inimioară, inimioară
Ce te apasă grea povoaară
Nu mai sta îngândurată
Vino la Isus îndată.*

IACOB SUCIU

de roadă, dar aceea roadă nu durează pentru că frunza cade și le strică, și tocmai la fel se întâmplă și cu aceiași creștini care toată viața lor se tăvălesc în toate păcatele și poftele cele păcătoase ale acestei lumi iar la vremea bătrâneții ca și să aducă un fel de roadă, dar auzirăm roadă cam târziu.

Așa că toți aceia cărora li s'a predicat cuvântul lui Dumnezeu a auzit ce poruncă sf. aveau și totuși de dragul lumii și al plăcerilor lumesti stau nepăsători și amână Mântuirea din zi în zi și din an în an, până când va veni timpul când Dumnezeu va zice nu mai găsesc nici o plăcere în ei.

Dumnezeu a zis adu-ți aminte de făcătorul tău încă din zilele tinereții tale. Dar acum ne întrebăm: Față de aceste cuvinte Dumnezeiești cum se află tineretul nostru de azi, pe ce cale se află? Vai, se află pe calea perzării. Se află pe calea care duce la Iad.

Se află pe calea care duce la foc și osânda veșnică. Vai, iubite tinere și tânără care încă nu te-ai întors la Domnul și te afli pe calea perzării da-ți seama pe ce cale te afli. Da-ți seama că pentru o bucurie lumească ce ține numai o clipă, perzi o veșnicie întreagă și singur te osândești în focul Gheenii. Da-ți seama și apucă calea Domnului cât mai ai vreme și până nu vin anii, când Dumnezeu nu mai găsește plăcere în tine. Nu te lăsa amăgit de poftele lumii aceștia care sunt trecătoare.

Căci lumea trece și pofta ei, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac I. Ioan 2, 15—17. Vai cât de mult amăgește poftele lumii aceștia pe tineretul nostru de astăzi care îi opreste de a veni la Domnul.

Dar Slăvit să fie Domnul Isus, că prin aceste valuri pline de păcate, prin aceste destrăbălări ce se petrec azi în lume, iată că pe ici și pe

colo, sunt multe grupuri de tinere și tineri, de copilași ai Domnului care din frageda lor vârstă și-au pus în slujba Domnului viața și și-au încredințat soarta în mâna Domnului cum zice Psalmistul.

Vino dragă tinere la El, alătură-te la Tineretul Domnului ca să trăiești și să lupți pentru Mântuitorul tău.

Anghel T. Gheorghiu
Piatra — Teleorman

Un omor la Bobotează

Un obicei rău omoară un om

În timpul slujbei, la Bobotează, s'a întâmplat o mare nenorocire în com. Ologeni.

În timp ce preotul făcea slujba, o detunătură urmată de un țipăt incremenit pe toți credincioșii. Ce se înrâmplase?

Învățătorul Vulpe, care își pregătea revolverul spre a trage câteva focuri după cum e obiceiul, atunci când se sfîntesc apele, din greșală a apăsat pe trăgaci și glonte a pătruns în pieptul prietenului său Ion Popescu, care se afla alături.

Rănitul a fost dus la un spital din București. Starea lui este desnădăjduită.

Oare ce caută obiceiurile lumesti în slujbele religioase?

Vieța creștină nu poate fi ascunsă. Ea nu poate fi trăită în ascuns. Ea trebuie să fie o mărturisire curajoasă, deoarece eu sunt un soldat al lui Hristos,

J. H. IOWETT

Dragă cetitorule creștin, tu ai nevoie de un belsug de har în fiecare zi. Tu nu ai puteri nemăsurate. Trebuie să ceri în fiecare zi putere de sus. În Isus sunt păstrate pe seama ta, toate lucrurile ce-ți lipsesc.

C. H.

Publicăm deocamdată fără alte explicații articolul acesta primit dela un evreu încreștinat

INTOARCEREA LUI ISRAEL

Rugăciunea mea către Dumnezeu este pentru întoarcerea lui Israel (Romani 10, 1)

Evreii nu au mai nici una din însușirile unei națiuni. Ei nu au un stat a lor, nu au o patrie comună, nu au aceeași limbă (numai foarte puțini știu ebraica); tradițiile care-i uneau în veacurile trecute sunt părăsite tot mai mult. Un evreu e cetățean român, altul argentinian, persian, elvețian, francez etc. ei având deci îndatoriri cetățenești diferite și adese contrazicătoare.

Situația aceasta a fost recunoscută oficial de o conferință de rabini ținută la Pittsburgh (Statele Unite) în 1885, din rezoluția căruia cităm: „Nu ne mai considerăm ca o națiune, ci ca o comunitate religioasă.”

Evreii nu vor mai fi având însușirile unei națiuni. Rabinii vor fi constințit această stare de fapt.

Totuși găsești încă azi milioane de oameni, cari la întrebarea: „ce ești?” îți vor răspunde, unii simplu alții mândru: „lvri anohi”, sunt evreu.

Și evreii vor rămâne, chiar dacă lipsesc toate condițiile prielnice păstrării unei națiuni; evreii vor rămâne chiar dacă vor urma metodele sălbatice de prigonire (cum este cazul de pe acum în Germania). Vor rămâne chiar dacă unii din ei vor părăsi tabăra evreiască și-și vor renega originea.

Vor rămâne fiindcă Cuvântul lui Dumnezeu este mai puternic decât împrejurările politice și păreriile oamenilor. Domnul Isus a spus, arătând semnele după cari se vor putea cunoaște timpurile de urmă: „Adevărat vă spun, că nu va trece neamul acesta (evreesc) până se vor întâmpla toate aceste lucruri (evenimentele înainte-mergătoare sfârșitului lumii)” (Matei 24,34).

Evreii trăiesc și azi printre noi, ca martori vii ai adevărului cuvintelor Mântuitorului. Și vor trăi ca neam până la venirea Lui a doua.

Dar fiind printre noi, ei trăiesc, departe de noi. La început era vina lor că evreii trăiau izolați de creștinătate. Ei l-au respins pe Mesia cel adevă-

rat și au adus primei Biserici răni, cari nu vor mai fi vindecate pe deplin, niciodată.

Iar Dumnezeu pedepsește păcatele părinților numai până la a treia și a patra generație.

Acum trăim în a patruzecia generație dela răstignirea lui Isus și nu ar fi drept să purtăm sâmbete evreilor de azi, pentru cele ce s'au întâmplat acum 2000 de ani.

Surrexit Dominus vere! Alleluia.

(Luc. 24, 34)

Astăzi situația este alta. Scriitorul evreu, Max Nordau a scris: „*Amărăciunea evrească împotriva Mântuitorului creștin se datorește în primul rând afitudinii discipolilor lui Hristos față de poporul Lui*”. Și trebuie să recunoaștem că a avut în mare parte dreptate.

Ne rugăm lui Dumnezeu să dispară orice ură, deci și antisemitismul pentruca aceasta stare de lucruri să înceteze. Și va înceta dacă:

1 Statele vor înceta să nedreptățească pe evrei (cum e cazul în Germania și alte părți);

2 Biserica va termina cu apatia ei în această chestiune;

3. Creștinii se vor lepăda de antipatia lor față de evrei. Atunci drumul va fi liber pentru muncă misionară creștină printre evrei. Atunci mulți dintre ei vor putea fi aduși la Hristos.

Domnul Isus a venit în lume ca să mântuiască pe toți oamenii. Orice păcătos, de orice neam, trebuie chemat la El, singurul Mântuitor.

Îndeosebi, trebuie să ne străduim să-L mărturisim pe Hristos evreilor, lucrarea aceasta având o importanță covârșitoare.

Sf. apostol Pavel scrie: „Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu pentru Israelii, este să fie mântuiți.” (Romani 10.1)

Să nu alergăm noi pentru a împlini dorința apostolului? Dar oare să aibă sorti de reușită o muncă misionară printre evrei? Nu-i ea muncă zadarnică?

Ne răspunde tot cuvântul lui Dumnezeu: „Tot Israelul va fi mântuit”, atunci când va fi intrat în Biserică numărul deplin al neamurilor celorlalte. (Rom. 11,26)

În nici-o lucrare nu re-așteaptă roadă mai bogată decât aici.

Deci, fraților, la bătaie! Tot Israelul trebuie cucerit pentru Hristos, iubitul sufletelor noastre.

R. Wumbrandt

Cele trei porunci ale Diavolului

Stăpânul Preainalt al lumii a dat cele 10 porunci. Acestea sunt porunci morale. Pe lângă ele poporul evreesc avea o sumedenie de prescripții (regule) ceremoniale. Fiul lui Dumnezeu a menținut și transpus în legea nouă cele 10 porunci morale. Ucenicii lui Hristos — creștinii — înrolați sub steagul lui — crucea — știu de ce au să se ție. Li s'a spus răspicat: „De vrei să intri în viață, ține poruncile”. Dacă dorești să câștigi viața veșnică și fericită împlinește cele 10 porunci, *Decalogulul*.

Dușmanul lui Dumnezeu și al Fiului Său nu are zece ci numai trei porunci și anume:

Nu te ruga. Este de acord și Satana cu părerea marilor sfinți, a duhovnicilor celor vestiți și anume că: cine se roagă regulat și bine se mântuește, cine nu se roagă se osândește.

Pentru aceea toate silințele mai întâi spre această țintă și le îndreaptă. — Să te rogi tu om în toată firea? Ce naivitate! Ce copilărie! E rușinos, îi stă rău unui bărbat să se roage. Se ține de vârsta copilăriei să te ocupi cu rugăciunea. Băr-

bații fricoși și necultivați încă se cam roagă. Te poți scuza că te rogi când ești înspăimântat de o primejdie care te zăpăcește. Dar să ai datina rugăciunii? Nu admit!

Nu te spovedi. Este de acord și știe bine vorba Dascălului, că cel ce se smerește pe sine, va fi înălțat de Domnul în viața viitoare. Ori chiar această înălțare pe vecie a omului nu o voește cel căzut.

Când ne spovedim facem un act de mare smerenie. Ne acuzăm înșine în fața ambasadorului (a delegatului) lui Dumnezeu (preotul) cerem ca să fim grațiați, scăpați de veșnica temniță a iadului, pentru meritele lui Hristos. Și ne căim.

Cel ingenunchiat aude cu bucurie... „te desleg...” în numele Regelui ceresc.

Temnicerul cel mare șoptește: — E nedemn de un om să ingenunche în fața altui om. Ce?

Nu știe Atotștiutorul toate faptele noastre? Dacă vrea ni le poate ierta și fără să le desvălui unui om fie el chiar sluga Domnului. Și continuă cu minciuna: — E zadarnic să te dejosești atâta. Dacă totuși căl-

căm peste sfaturile lui și peste împotrivirile naturii stricate, când suntem lângă patrafir ne înapoiază cu dobândă groasă toată rușinea luată când am săvârșit fapta pe care trebuie s'o declarăm de a noastră. Apoi stăruie: — Ascunde fără șovăială înșelăciunea aceea nu o mai înșira Ai spus destule. Uite cum te-ai făcut vrednic de disprețul preotului!”

Durere nu odată, cel ingenunchiat se scoală cu un păcat mai mult, acela că a batjocorit baia sufletului (spovedania), în loc să se ridice curat.

Nu asculta predicile. Hristos ne vorbește azi cu gura preotului. Un epigramist poet a spus: Toți popii bir.ecuvintcăză dar nu toți cuvintează bine. Așa șoptește și Cel Revoltat: „Slab vorbitor popa ăsta. Te plictisește. Hai să mergem la o țigară afară”. Dar un înțelept nu se uită la podoabele cu cari e învelit pachetul ci la cuprinsul lui. Graiul oricărui predicator aduce pe amvon adevărul lui Isus — aurul care îmbogățește.

Băbuțanu

CRUCEA

De-ai luat pe umeri Crucea
Și-ai pornit la deal cu ea
Du-o frate cu răbdare
Și dintr'ansa nu tăia

De-ai luat pe umeri crucea
Și ai pornit pe deal în sus
Du-o până la Golgota
Lângă Crucea lui Isus.

De-ai luat pe umeri Crucea
Și-ai porni pe drum spinos
Nu căta să scapi de dansa
Și să n'o târăști pe jos

Nu căta s'alegi o Cruce
Cum îți place și cum vrei
Că cu-aceia pierzi pe Domnul
Și locul vecinic în Rai

Crucea cea de Mântuire
Este doar a suferinții
Crucea care-a dus-o Domnul
Și urmașii Lui, toți sfinți

Înainte deci cu Crucea
Înainte tot mereu
Domnul ne va da putere
Și'n momentul cel mai greu.

Fr. Ștefan Mitric

Cât prețuește timpul

Să nu trăiești nici o zi fără folos. Adu-ți aminte că timpul e cel mai prețios dintre bunuri, și că odată pierdut, el nu se mai poate dobândi.

Montegnaza

Un mic răspuns la o mare ocară

Iar și iar suntem învinuți și muștrați ceice scriem la gazeta aceasta că prin scrisul nostru ducem lumea în rătăcire!? *Critica* o știți de unde vine: de la cei ce nu au ceva mai bun ca să aștearnă pe hârtie. Și, desigur, nici n'ar fi nevoie să ne ocupăm cu această chestiune. Însă știu că mulți cititori de-ai noștri sunt oameni dela țară, oameni înfrățiți cu cerul și pământul, oameni sinceri, oameni cari cred că și alții sunt tot la fel, oameni cari nu pricep — poate îndeajuns — ce șireți sunt alții și deci se poate întâmpla să creadă tot ce vor auzi. Deaceia m'am gândit să scriu câteva cuvinte în legătură cu învinuirea ce ni-se aduce.

Deocamdată spun numai că acum în ultima vreme suntem criticați de cineva care cică a văzut pe Dumnezeu și a avut vedenii extraordinare. Cică a orbit așa deodată și pe urmă printr'o minune iar a văzut. Apoi a început să trimită prin țară liste mari și spunea că toată lumea să doneze bani ca să se construiască o fântână acolo pe locul unde a avut vedenii sau mai știu eu ce. O astfel de listă mi-a trimis și mie. Dar eu mi-am zis: oare Dumnezeu să fi spus una ca asta? Și gândul mi-a spus că nu Dumnezeu, ci altcineva. Deaceia, cu regret, n'am putut să-i împlinesc dorința.

Iar acum spune că s'a pus pe grea rugăciune. S'a rugat mult, mult. Și cică i-ar fi descoperit Dumnezeu că noi aceștia, dela gazeta aceasta suntem răii pământului. Și s'a apucat, măi frate, de scris. Și într'un articol ne-a batjocorit cum i-a venit la gură. Ba a adus multe mărturii și din

Scriptură. De, dacă așa i-a descoperit Dumnezeu, ce să-i faci omului! Să-i fie de bine. Și eu mă rog lui Dumnezeu, dar niciodată nu mi-a spus să fac așa ceva. Să m'apuc adică, să croesc pe frații mei cu toate bicele urii, ale criticilor și vrăjmașilor. Și folosind la aceasta chiar Sf. Scriptură. O, nu! Dumnezeu n'a spus și nu îngăduie așa ceva.

Și-acum, dragi cititori, țin să vă mai spun un lucru: dacă gândul vă spune că noi suntem niște înșelători, dacă gândul vă spune că noi urmărim alte scopuri și nu acela de a lucra pentru mântuirea noastră și a altora, vă rog eu însumi să vă depărtați de noi. Duceți-vă la aceia cari mereu dau strigăte de alarmă și spun că sunt drepti,

cinstiți, curați la suflet, cari au vedenii, cari vorbesc cu Dumnezeu etc... și cu care nu ne putem pune. Duceți-vă și ne lăsați pe noi păcătoșii!

I. TUDUSCIUC

Rugăciune

Dumnezeule ceresc
Eu te rog și stăruiesc
În cereri și rugăciuni
Pe toți frați să-i aduni

Și trimite darul sfânt
Între oameni pe pământ
Și între toți bunăvoire.

Ca toți plini de Duhul sfânt,
Să te laude Tată sfânt :

Toți să fim „ostașii“ Tai
Ca sfinții învățăcei

Iul. T. CIURESCU

Despre iubire

Nu este, iubitorilor, nici un păcat, pe care întocmai ca și focul să nu-l consume puterea cea mare a dragostei. Mai ușor poate rezista focului o uscătură nebagată în seamă, decât natura păcatului la puterea dragostei. O astfel de dragoste, deci, să plantăm în sufletul nostru, ca să stăm împreună cu toți sfinții, căci și aceia au bine plăcut lui Dumnezeu prin dragostea cea de cătră aproapele.

De ce oare Abel a fost omorât, și nu a omorât? Pentru că a iubit mult pe fratele său, și nici măcar n'a suferit ca să-i între în cuget o astfel de idee. De ce Cain oare a primit în sufletul său ideea omorârii? (nu'l voi mai putea numi fratele lui Abel, după fapta lui nelegiuită) — de ce? Pentru că în el nu erau așezate bine temelile dragostei. De ce au fost lăudați fiii lui Noe? Nu oare pentru că iubeau mult pe tatăl lor, nu pentru că n'au suferit golăciunea lui? Celalalt fiu (Ham) de ce a fost blestemat? Nu oare pentru că el nu iubea? Abraam de ce a fost lăudat și cinstit de toți? Nu oare pentru dragostea lui cea mare, pentru cele ce a făcut cu nepotul său Loth, și pentru rugămintea cea făcută pentru Sodomiteni?

S. Ioan Hrisostom

Profeteși adevărați și minșinoși

Nu oricine vorbește în duh este profet adevărat, ci numai cel care are purtările Domnului; deci după purtare se va cunoaște profetul minșinos și profetul adevărat, potrivit cuvântului Mântuitorului: „După roadele lor îi veți cunoaște (Matei 7, 16). Orice profet care învață adevărul, este profet minșinos, dacă nu face ceeace învață.

(Din învățătura celor 12 Apostoli).

Mânia

Grozav este un leu furios
Dar mai grozav este un om mânios
Un foc străin pe-altar aprins
E patima asta când te-a cuprins

Proorocul strigă s'o potolești
Mânia, iuțimea s'o părăsești.
Căci, veșnic, acestea, te duc la rău
Despart viața de Dumnezeu.

Când ceva-ți greșește un frate al tău
N'aprinde asupra-i focul cel rău.
Nu-i arunca vorbe'n mânia ta
Ci fie-ți scumpă viața sa.
Și iartă-l, cum însu-ți ai fost ertat
De Domnul, ce viața pe cruce și-a dat

Alungă mânia din sufletul tău
Și-avea-vei pace cu Dumnezeu

Iartă din suflet pe cel ce-a greșit
Și da-se-va ție iertarea 'nsuțit.

Iar dacă vreodată vei fi greșit
Și valul mâniei te-a copleșit
Ridică privirea spre Mielul cel blând
Ce suferă toate nimica zicând.

Înaltă privirea spre Cel restignit
Și toată mânia s'a risip't..
'ntorcându-ți privirea mereu în [spre El
Și tu te vei face blând ca un Miel.

Învățați dela Mine - El nouă ne-a spus
Că blând și smerit cu inima sunt
Și pace deplină, în voi veți avea
În suflet, în inimă, odihna mea.

I. Marini.

Duminecă dimineața

Își schimbă tața nopții 'nălțimile de sus,
Albește răsăritul, ca haina lui Isus,

Luceafărul din zare apune liniștit,
La locul unde Tatăl, din veci l-a rânduit

Din turnul ce veghează cu crucea peste sat,
Străbate glas de clopot văzduhul luminat.

Așa, cum se trământă, în plânsul lui mereu,
Îndeamnă la 'mpăcare pe om cu Dumnezeu.

Dar lumea nu-l ia 'n sama, bătrânii s'au rărit,
Cei tineri toată noaptea la bal s'au ostenit.

Utrenia se face cu doi-trei cântăreți,
Iar preotul cetește Scriptura la păreți.

Așa-i umblarea lumii acuma 'n multe părți,
Petreceri pân' la ziuă, beții și joc de cărți.

Toți caută numai banul și bine a trăi,
Și nime nu gândește — sfârșitul cum va fi.

De nu te vei întoarce la Domnul Dumnezeu,
Va ție și vai țării, sârman poporul meu!

GHEORGHE BĂLTEAN inv.

Despre iubire

Iubiților, să jălim și să plângem pe cei ce ne nedreptățesc. Să nu ne înfurăm asupra lor, căci cu adevărat că sunt vrednici de lacrimi, iară noi căutând a ne răzbuna, ne facem singuri răspunzători de pedeapsa și osânda ce se cuvenea lor. Știu că voi plângeți acum și vă bucurați, și pe Pavel admirând, și pe Iosif ferind; dar dacă cineva are dușman, să și-l aibă acum în minte, și să-l întipărească în cugetul său, pentru că astfel, pe cât timp inima lui ferbinte la amintirea sfinților lui Dumnezeu să poată împrăștia noianul mâniei și să moae ceeace este învățat și țepăn în ea.

Deci dacă se răcește dragostea cuiva, atunci se împrăștie bruma și ghița pe inima sa, pentru că în adevăr, răzbunarea și răutatea sunt ca bruma și gerul, care prăpădesc plantele. Noi însă, să chemăm pre soarele dreptății, să'l rugăm de a trimite în inimile noastre razele sale, și atunci nu va mai fi brumă pe ele, ci apă de băut. S. Ioan Hrisostom

Fori cerești

Credința, iubirea,
Nădejdea creștiauă,
Sunt flori din cereasca
Frumoasă grădină.

Și cine le gustă
Potirul dulceti,
Ușor se avântă
În valul vieții.

Pe-acela în lume
Lumina l conduce,
Și-i face ușoară
Povoara sub cruce.

Să facem din suflet
Grădină cerească
Și flori ca acestea
Întrânsa să crească.

GH. BĂLTEAN

Război la minus 50 de grade Cu tot gerul năprasnic războiul continuă pe toate fronturile

Cu toată iarna grea și cu tot frigul ce s'a lăsat asupra întregii Europe, luptele continuă pe toate fronturile, mai ales în Finlanda unde războiul se duce pe un ger de minus 50 de grade.

Pe frontul de Vest se anunță mereu aceleași „ciocniri de patrule“ sboruri de recunoaștere și doborâri de avioane, precum și scufundări de vapoare.

Mai nou se anunță că Germania a propus Franței pacea sub condițiile de a recunoaște o oarecare independență pentru Polonia, Cehoslovacia și Austria și dându-se o nouă organizare Europei Centrale; să se creieze adică o uniune vamală

în care să între Germania, Franța, Italia, Iugoslavia, România, Ungaria etc.

Dacă Franța nu va primi a ceasta, atunci Germania va deslănțui iadul, chiar cu riscul de a fi zdrobită.

O înțelegere ar fi bună desigur, dar greu se va ajunge la ea, după ce s'a mers atât de departe până acum.

In Finlanda, cutoată iarna grea, luptele continuă fără întreruperi. Rușii atacă mereu, iar Finlandezii resping, cauzând pierderi însemnate armatei năvălitoare a Rusiei.

În zilele din urmă s'au dat cele mai numeroase atacuri aeriene dela începutul războiului

Au fost zile când și 400 de avioane au sburat pe deasupra Finlandei aruncând mii de bombe, făcând pagube mari, rănind și omorând zeci de persoane civile.

Finlandezii luptă cu mare eroism, dar față de numărul mare al rușilor, ar fi cotoșiți,

dacă nu li se trimit ajutoare. America, Franța, Anglia ca și statele nordice (Suedia și Norvegia) subscriu neincetat ajutoare bănești, trimit arme și avioane iar de curând a luat naștere o armată de voluntari suedezi care luptă pentru salvarea Finlandei.

GUVERNUL LA CLUJ

Consiliul de miniștri dela rezidența ținutului Someș

Sâmbăta trecută, guvernul M. Sale, în frunte cu d-l primministru Gh. Tătărescu, a descins în capitala Ardealului, la Cluj. La desbaterile Consiliului au luat parte conducătorii și parlamentarii ținuturilor Someș, Mureș și Timiș, luându-se hotărâri de mare însemnătate economică pentru ținuturile de dincoace de munți. Adunării gospodărești dela Cluj îi vor urma altele în alte ținuturi.

CUTREMURELE

NU SE MAI SFÂRȘESC

Cerul de sus strigă dar nimeni nu ia seama

Am scris și noi în numerele trecute ale gazetei despre marile cutremure cari au hântuit regiunea Anatoția din Turcia.

Iată însă că mai zilele trecute noi cutremure s'au simțit în regiunea de curând pustie. Cutremure au început să se simtă și în alte părți ale lumii. Nu trece zi fără ca zărele să nu aducă vești de alte și alte cutremure. În California a fost un cutremur foarte puternic în săptămâna trecută.

Un alt puternic cutremur s'a produs Luni după amiază, la Palermo

El a fost deosebit de violent și a provocat moartea unei persoane, omorâtă prin prăbușirea frontului unei biserici.

În zidurile mai multor clădiri s'au produs crăpături. În cursul panicii ce s'a produs au fost rănite 15 persoane.

Se sguđuie pământul, numai inimile oamenilor nu se mai sguđuie pentru a vărsa lacrimi și a se întoarce la Acela pe care l'au supărat.

Va veni timpul când se vor sguđuie și cerurile... și atunci?..

—OXO—

Un oraș nimicit de foc

6500 case din orașul japonez Shizuoka au fost mistuite de flăcări 35.000 de oameni au rămas fără adăpost.

Incendiul dela Shizuoka este cea mai mare catastrofă de acest fel din câte a înregistrat până acum Japonia. Focul a putut fi stins de abia după 15 ore de luptă disperată.

Au fost nimicite 6500 de case.

Au rămas fără adăpost 35.000 de oameni. Pagubele suferite nu pot fi socotite exact.

Numai sumele ce urmează să fie plătite de societățile de asigurare se ridică la 25 milioane yeni.

FEL DE FEL

NUMELE AMERICII

Numele „America“ vine dela călătorul Amerigo Vespucci, trimisul regelui Portugaliei, care în anul 1501 a ajuns în partea de miază-zi a Americii. Crezându-se, că el ar fi descoperit alt pământ, regele Portugaliei a botăzat acest loc după numele descoperitorului.

ROMÂNII INSTREINATI

Peste 2 milioane de români, trăesc și azi în afara granițelor noastre, aceștia sânt:

În Rusia	800 mii
În Iugoslavia	500 mii
În Bulgaria	180 mii
În Grecia	200 mii
În Albania	70 mii
În Ungaria	60 mii
În fosta Cehoslovacie	25 mii
În Statele Unite	200 mii

Cât de lungă este viața în medie

Cărbușul 6 săptămâni. Fluturele 2 luni. Părețele 2 luni. Musca 3-4 luni. Tânțarul 6 luni. Furnica 1 an. Albina 1 an. Greșteru 1 an. Lepurele 6-10 ani. Oaia 10 ani. Vipera 10 ani. Privighetoarea 12 ani. Lupul 12-15 ani. Pisica 15 ani. Broasca 15 ani. Câinele 15-25 ani. Sticletele 18 ani. Boul 25 ani. Calul 25-33 ani. Vulturul 30 ani. Cerbul 25-40 ani. Barza 35-40 ani. Urangutanul 40 ani. Cămila 35-45 ani. Omul 50-60 ani. Leul 50 ani. Ursul 50 ani. Corbul 80 ani. Știuca 100 ani. Crapul 100 ani. Elefantul 100 ani. Papagalul 100 ani.

Iedera 200 ani. Ulmul 300-350 ani. Salcămul 400 ani. Stnjarul 500 ani. Teiul 500 ani. Molișul 800 ani. Bradul 700-1200 ani. Tisa 2-3000 ani. Boababul 2-5000 ani. N U.

Știri din țară și străinătate

□ **DARUL MARELUI VOEVOD MIHAI** Maria Sa marele Voevod Mihai de Alba-Iulia, a binevoit să doneze fondului pentru înzestrarea armatei suma de 30 000 lei reprezentând diurnele sale pe lunile Decembrie și Ianuarie în calitate de senator de drept.

□ **„COMALACI“** Așa se chiamă noua Cooperativă a asociației licențiaților academiilor comerciale din România care numără 475 acționari, toți licențiați ai academiilor comerciale din România.

Cu acest fel de începuturi practice Comerțul românesc apucă pe un drum de bune nădejdi.

□ **CA SĂ SE RĂSBUNE.** Pădurarul Duda Grigore din comuna Peștera-Severin, a fost alungat, din vina lui, dela fabrica de var din Căvăran Severin. Ca să și răzbune pe foștii săi stăpâni, numitul Duda Grigorie a tăiat 450 cireși altoși dintr'o livadă, proprietatea fabricii amintite, după care faptă a fugit de acasă. S'au luat măsuri pentru prinderea lui.

□ **A ARS DE VIE.** Zilele trecute s'a prezentat la postul de jandarmi din Iliia, Hunedoara, locuitorul Dan Solomon din comuna Sârbi și a anunțat că în lipsa lui de acasă, mătușa sa Dan Maria, în vârstă de 82 ani, fiind beată a luat foc și a încetat din viață.

□ **PENTRU RIDICAREA SATELOR.** Ministrul de interne, d. Ghelmegeanu, a dat ordin prefectilor să facă inspecții cât mai dese la sate. Pretorii vor avea datoria să țină conferințe cu plugarii, iar cu acest prilej, să se găsească măsurile cele mai bune și mai potrivite pentru ridicarea satelor la cultură și bună stare.

□ **ORAȘUL BUCUREȘTI ÎNTR'UN AN.** S'a încheiat de curând socoteala privitoare la mișcarea populației (cetățenilor) orașului București, în cursul anului 1939. Din această socoteală vedem, că numărul nașterilor a fost de 11.712, iar al morților 9072. Căsătorii s'au încheiat 10.861, iar despărțiri au fost de 1120. Anul trecut sporul de nașteri a fost de 2335 sulete.

□ **24 IANUARIE** — ziua unirii Principatelor a fost sărbătorită în întreaga țară.

Astăzi când atâtea primejdii pândesc viața noastră, vor înțelege oare toți românii că trebuie să fie uniți într'o inimă, în gând, și o credință? Ar trebui!

□ **O DONAȚIE PENTRU FINLANDA.** Cunoscuta scriitoare Selma Lagerlöf a dăruit comitetului din Stockholm care face subscripția pentru Finlanda, medalia de aur ce fusese decernată de Academia Suedeză și medalia de aur a Premiului Nobel pentru literatură.

□ **CEREREA GAZETELOR SPANIOLE.** Gazetele spaniole scriu că este trebuincios să fie ajutată Finlanda și cer totodată ca toată Creștinătatea să lupte pentru Dumnezeu și civilizație.

□ **6 MILIOANE DE ORFANI** sunt pe urma războiului din China, și peste 60 de milioane de locuitori sunt pieritori de foame și alungați de pe hotarele lor de către oștirile japoneze. Astea's roade ale celor ce fac războiul!

□ **PIERDEREA JAPONEZILOR ÎN CHINA** În cursul anului trecut japonezii au pierdut în războiul din China 1 milion 600 mii oameni, dintre cari 40 la sută sunt morți, iar 60 răniți și prizonieri. Pierderile chinezilor au fost de 2 milioane oameni.

□ **NEBUNIE FEMEIASCĂ.** O domnișoară de 19 ani din Bohemia (fosta Cehoslovacie) avea părul galben închis. Ca să fie mai frumos și l-a spălat cu o soluție. Spre marea ei nemulțumire părul a primit o culoare nepotrivită. Necăjită foc, domnișoara s'a retras în odaia ei și-a tras un gloante în inimă. Mare nebunie și moda asta pentru femeile cari is așa de ușoare la minte.

□ **CERCETAȘII DIN RĂZBOI** au dăruit M. S. Regelui un inel de aur pe care a fost încrustată în platină in-igna cercetașilor din războiu, prezentându-l în acel aș timp, prin delegația lor și nouile statute ale asociației.

Suveranul mulțumind cercetașilor s'a interesat de activitatea asociației.